CONSTANTINESCU, O.

COMUNICĂRILE

ACADEMIEI
REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

Nr. 5

TOMUL IX

1959

EXTRAS

N.S.P
R.A.M
M.M
✓ 5 ✓

COMMONWEALTH MYCOLOGICAL INSTITUTE
25 JAN 1966

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

6/1/66

CÎTEVA MICROMICETE NOI PENTRU ȚARA NOASTRĂ

DE

OVIDIU CONSTANTINESCU

Comunicare prezentată de ALICE SĂVULESCU, membru corespondent al Academiei R.P.R., în ședința din 25 noiembrie 1958

Sînt prezentate 7 specii de micromicete noi pentru flora țării noastre, din care 6 parazite pe plante medicinale și aromatice, iar una pe *Pyrethrum cinerariaefolium*, toate găsite în cîmpul experimental al Institutului de cercetări farmaceutice din București, în vara anilor 1956 și 1957.

Aceste specii sînt : *Phyllosticta ambrosioidis* Thüm., *Phyllosticta decidua* Ell. et Kell., *Ascochyta valerianae* A. S. Smith et Ramsb., *Diplodia chrysanthemella* Ikata, *Septoria cardunculi* Pass., *Septoria lavandulae* Desm. și *Puccinia benedicti* Sydow.

Sînt menționate de asemenea 4 specii de micromicete parazite pe plante gazde noi, pe care nu au fost indicate pînă în prezent în țara noastră.

1. *Phyllosticta ambrosioidis* Thüm., Contrib. ad. Floram. Mycol. Lusit., ser. III, 45 (1881) ; Sacc., Syll. III, 55 (1884) ; Sacc., Syll. XIV, 861 (1899) ; Oudem. Enum. Syst. Fung. II, 1038 (1920).

Exsicc. : Pe *Atriplex tataricum* L. Herb. Musei Nat. Hungar. Budapest., Sükörd, august, 1918, det. Dr. Moesz.

Caracterele speciei : Pete amfigene, mici, pînă la 3 mm diametru, risipite, de obicei izolate, albe-cenușii la mijloc, înconjurate de o margine proeminentă brună-violacee. Picnidiile rareori pe fața inferioară, globuloase, peretele pseudoparenchimatic, cu por de deschidere la partea superioară, brune, 63–132 × 60–144μ. Picnosporii puțin alungiți, drepți, rotunjiți la capete, hialini, 3,6–5,2 × 1,3–1,8μ.

Habitat : Pe frunzele de *Chenopodium ambrosioides* L. var. *anthelminthicum*.

București, cîmpul experimental al I.C.F., 26 iunie 1956.

2. *Phyllosticta decidua* Ell. et Kell., Ann. Nat. 17, 1165 (1883) ; Martin G., The Phyllostictas of North America in Journ. of Mycology, II, 20 (1886) ; Farl. et Seym., Host. ind. II, 87 ; Oudem., Enum. Syst. Fung.

IV, 607 (1923); A record of the fungi named by J.B. Ellis, Part II, 302 (1953); Dobrozracova et al., Opred. bolezn. rast., 276 (1956); Rădulescu E. et Bulinaru V., Bolile plantelor industriale, 453(1957).

Syn.: *Phyllosticta calaminthae* Ell. et Ev., Journ. Myc. V, 145 (1889); N. Am. F., 2831.

Phyllosticta cynoglossi Ell. et Ev. (ined.).

Phyllosticta lycopodis Ell. et Ev., Proc. Acad. Phil., 145 (1891).

Phyllosticta monardae Ell. et Barth., Trans. Kans. Acad. Sci., 16, 165 (1899).

Phyllosticta perforans Ell. et Ev., Proc. Acad. Phil., 157 (1893).

Caracterele speciei: Produce pe frunze pete amfigene, variabile ca formă, pînă la 4 mm diametru, deschise la culoare, limitate de o margine mai închisă, violacee. Picnidiile de cele mai multe ori epifile, globuloase, 69—103 × 76—101μ, cu perete pseudoparenchimatic și por de deschidere la partea superioară. Picnosporii alungiți, rotunjiți la capete, 4,7—7,3 × × 1,6—2,1μ, hialini.

Habitat: Pe frunze verzi de *Mentha* sp. în asociație cu uredosori de *Puccinia menthae* Pers.

București, Ferma I.M.F., 29 august 1957.

În țara noastră a fost găsită și descrisă în 1933 pentru prima dată o varietate nouă a acestei specii și anume: *Phyllosticta decidua* Ell. et Kell. var. *nepetae-catariae* Săvul. et Sandu, pe *Nepeta cataria* L. Specia descrisă acum se deosebește de această varietate prin planta gazdă diferită și lățimea sporilor (1,6—2,1μ față de 2,2—2,5μ).

3. *Ascochyta valerianae* A.S. Smith et Ramsbottom in Trans. Brit. Myc. Soc., IV, 176 (1913); Kvashnina, Bull-North Caucasian Plant. Prot. Stat. IV, 30—46 (1928) in Review of applied mycology, VII, 765 (1929); Sacc., Syll. Fung. XXV, 341 (1931); Grove, British stem and leaf fungi, I, Sphaeropsidales, 318 (1935).

Caracterele speciei: Pete pe ambele fețe ale frunzelor, neregulate, de 2—8 mm diametru, izolate sau confluente, de culoare brun deschisă, cu o margine mai întunecată, necrotice. Picnidiile epifile, globuloase sau ușor turtite, cufundate în substrat, 48—92 × 50—86μ, cu por de deschidere la suprafață, peretele pseudoparenchimatic de culoare brun deschisă. Picnosporii hialini, alungiți, rotunjiți la capete, cu un perete transversal la mijloc, ușor strangulați în dreptul septei, 8—10 × 2—3μ.

Habitat: Pe frunzele de *Valeriana officinalis* L.

București, cîmpul experimental al I.C.F., 12 iunie 1956.

În literatura micologică *Ascochyta valerianae* este citată pe mai multe specii de *Valeriana*, anume: *Valeriana pyrenaica*, *Valeriana stolonifera* și *Valeriana officinalis*. În țara noastră *Ascochyta valerianae* nu a fost găsită pînă în prezent pe nici o specie de *Valeriana*. Pe materialul colectat picnidiile sînt mai mici (48—92 × 50—86μ) față de dimensiunile date de S a c c a r d o (120—180μ). Dimensiunile picnosporilor corespund întocmai.

4. *Diplodia chrysanthemella* Ikata, Fungous diseases of the Insect-powder plant in Rev. Appl. Myc. VIII, 174 (1929); Appel in Sorauer, Handb. der Pflanzenkrankh. III, 2, 482 (1932); Dobrozracova et al.,

Opred. bolezn. rast., 310 (1956); Rădulescu E. et Bulinaru V., Bolile plantelor industriale, 467 (1957).

Caracterele speciei: Pe frunze şi peţioluri se observă pete izolate sau confluente de mărimi variabile, putînd cuprinde foliole întregi care se strîng, se zbîrcesc şi se necrozează. Picnidiile epifile, destul de numeroase, globuloase sau puţin alungite, 66—120 × 45—105µ, brune. Picnosporii eliptici, rotunjiţi la ambele capete, unicelulari în stadiu tînăr, bicelulari sau excepţional tricelulari la maturitate, bruni-olivacei, 6,5—12 × 3,5—5µ.

Habitat: Pe frunze şi peţioluri de *Pyrethrum cinerariaefolium* Trev.

Bucureşti, Ferma I.M.F., 10 septembrie 1957.

5. *Septoria carduncula* Pass. in Thüm., Mycotheca univers. no. 594; Flora 1877 no. 13; Sacc., Syll. Fung. III, 550 (1844); Pass., Atti. Soc. critt. ital. II, 33; Allesch. in Rabh., Kr. Fl. VI, 770 (1901); Oudem., Enum. Syst. Fung. IV, 1092 (1923).

Exsicc.: G. Newodowski, Gribî Rosii, vîp. 4, no. 164, Rossia, prov. Kiev, distr. Tscherkasy, Smiela, 4 nov. 1914, leg. G. Newodowski.

Caracterele speciei: Pete mai evidente şi proeminente pe faţa superioară a frunzelor, izolate sau confluente, de forme variabile, uneori întinse pe tot limbul, albicioase-cenuşii la centru, brune spre margini. Picnidiile epifile, globuloase sau puţin turtite, 72—132 × 72—144µ diametru, cu peretele brun format din întreţeserea filamentelor miceliene, prevăzute la partea superioară cu por de deschidere. Picnosporii filamentoşi, drepţi sau uşor curbaţi, ascuţiţi spre capete, 60—94 × 1,7—2µ, cu 5—9 septe transversale.

Habitat: Pe frunzele bazale de *Cynara scolymus* L.

Bucureşti, Ferma I.M.F., 10 septembrie 1957.

Dimensiunile date de autor pentru sporii acestei specii sînt de 50 × 1,7µ. În literatura micologică nu am găsit o altă diagnoză, cele date de S a c c a r d o şi R a b e n h o r s t fiind bazate tot pe descrierea făcută de P a s s e r i n i. Specia găsită acum are sporii mai lungi (60—94µ faţă de 50µ) şi mai laţi (1,7—2µ faţă de 1,7µ), de asemenea sporii prezintă 5—9 septe, fapt ce nu a fost menţionat în descrierea lui P a s s e r i n i.

Am atribuit totuşi ciuperca speciei *Septoria carduncula* Pass. pe baza consultării materialului din ierbarul lui N e w o d o w s k i care corespunde cu observaţiile noastre.

6. *Septoria lavandulae* Desm. in Ann. Sci. Nat. XX, 86 (1853); West., Not. V, 31; Cooke, Handb. Brit. Fgi. II, 451 (1871); Sacc., Syll. Fung. III, 537 (1884); Pass., Atti. Soc. critt. ital. II, 36; Allesch. in Rabh., Kr. Fl. VI, 802 (1901); Oudem., Enum. Syst. Fung. IV, 566 (1923); Grove, British stem and leaf fungi, I, Sphaeropsidales, 388 (1935).

Caracterele speciei: Pe frunze se observă pete amfigene, circulare sau ovale, mici de 2—4 mm diametru, albicioase-cenuşii la mijloc, înconjurate de o margine puţin proeminentă de culoare brună-roşiatică închis care le delimitează precis, izolate sau confluente, risipite neregulat pe suprafaţa limbului frunzelor mai ales pe frunzele bazale. Picnidiile de cele mai multe ori epifile, brune-negricioase, globuloase, cufundate în ţesut, cu un por de deschidere la suprafaţă, 45—72 × 42—80µ. Picnosporii alungiţi, lineari, drepţi sau uşor curbaţi, 18—30 × 1,5—2µ, gutulaţi.

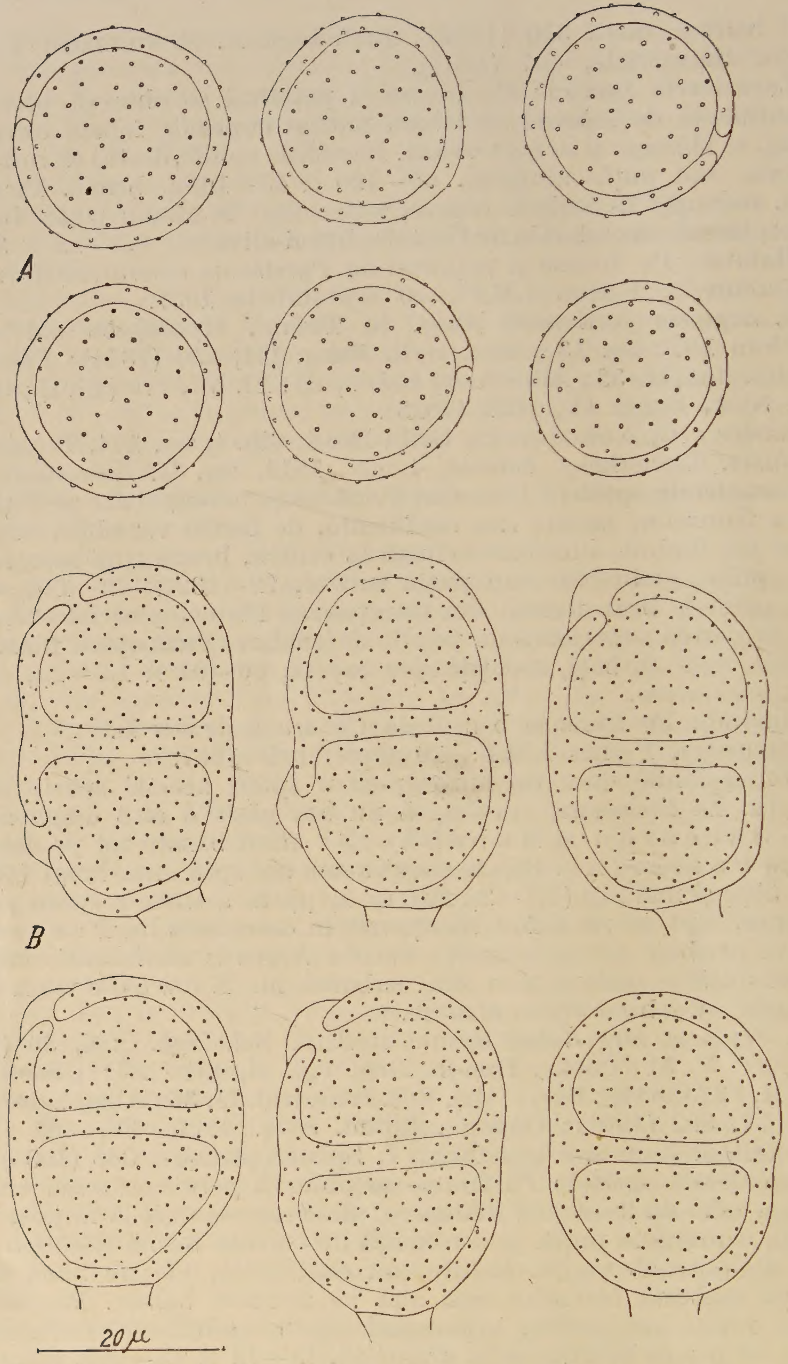

Fig. 1.— *Puccinia benedicti* Sydow pe *Cnicus benedictus* L. — *A*, uredospori ; *B*, teleutospori.

Habitat : Pe frunzele verzi de *Lavandula vera* DC.
București, cîmpul experimental al I.C.F., 26—29 iunie 1956.

7. *Puccinia benedicti* Sydow, Monogr. Ured. I, 61 (1904); Oudem., Enum. Syst. Fung. IV, 1092 (1923); Fragoso, Fl. Iber. Uredales, I, 305 (1924); Nattrass R.M., A first list of Cyprus fungi, 14 (1937); Guyot A.L., Uredineana, I, 154 (1939); Tranzschel W., Consp. Ured. U.R.S.S., 402 (1939); Bontea V., Ciuperci parazite și saprofite din R.P.R., 419 (1953); Săvulescu Tr., Monogr. Ured. II, 985 (1953).

Syn. : *Aecidium benedictae* Dietz, Arch. Nat. 2 ser. I, 493; Bot. Zeit., 231 (1862).
Erysibe flosculosorum Wallr., Fl. Cr., 206.
Puccinia inquinans a Compositorum Cnicorum Wallr., Fl. Cr., 219.

Caracterele speciei: Uredosorii amfigeni, risipiți, mai numeroși pe fața inferioară, punctiformi, acoperiți la început de o membrană fină, transparentă, pulverulenți la maturitate, bruni; uredosporii sferici, aproape sferici, 22—27 × 20—24μ, cu membrana galbenă-brună de 1,5—2μ grosime, echinulații uniform răspîndite la 1,5—3μ, 1—3 pori germinativi acoperiți de o papilă plană sau lipsiți de papilă (fig. 1, *A*). Teleutosorii asemănători uredosorilor ca formă și mărime sau ceva mai mari și mai alungiți, pulverulenți, de culoare brună-neagră; teleutosporii (fig. 1, *B*) lat-elipsoidali, rotunjiți la ambele capete, 31—43 × 20—27μ, ușor contractați la mijloc sau nu sînt contractați, celulele de cele mai multe ori egale, cea inferioară nu e îngustată spre pedicel, membrana 2—2,5μ nu este mai îngroșată la vîrf, cu echinulații dese la 1—1,5μ distanță, brună-castanie, papila germinativă la celula superioară subapicală, la cea inferioară laterală; pedicelul scurt, 6—7μ lățime, incolor, caduc.

Habitat : Pe frunzele de *Cnicus benedictus* L.
București, cîmpul experimental al I.C.F., 28 iunie 1956; București, Ferma I.M.F., 31 august 1957.

În Fl. Rom. exsicc. X, no. 902 este indicată *Puccinia benedicti* Syd. pe *Cnicus benedictus* L. Pe această bază a fost trecută specia în lucrarea *Ciuperci parazite și saprofite din R.P.R.*, pagina 419, de V. Bontea, ca prezentă în micoflora țării noastre. Determinarea materialului a fost însă greșită, ciuperca aparținînd speciei *Puccinia cnici-oleracei* Pers. și îndreptarea o face Tr. Săvulescu (Monogr. Ured. II, 985 (1953)). Prin urmare *Puccinia benedicti* Sydow este semnalată și descrisă acum pentru prima dată în R.P.R.

★

Plante medicinale, gazde noi pentru specii de micromicete în țara noastră:

— *Cystopus candidus* (Pers.) Lév.

Pe *Brassica juncea* (L.) Czern. et Coss. Lagăre de conidiofori cu conidii. București, cîmpul experimental al I.C.F., iunie 1956.

— *Peronospora brassicae* Gäum.

Pe *Brassica juncea* (L.) Czern. et Coss. Conidiofori 300—580μ; conidii 12—34 × 12—20μ.

București, cîmpul experimental al I.C.F., iunie 1956.

— *Ascochyta molleriana* Winter, Contr. Myc. Lusitan no. 796.

Pe *Digitalis purpurea* L. Picnidii 70—120 × 90—130μ ; picnospori 6—14 × 2—3μ.

București, cîmpul experimental al I.C.F., iunie 1956.

— *Septoria digitalis* Passer, Fungh. Parm. Sept., no. 94.

Pe *Digitalis orientalis* Lam. Picnidii 44—64 × 40—70μ ; picnospori 24—32 × 1—1,5μ.

București, cîmpul experimental al I.C.F., iunie 1956.

Materialul prezentat în această notă se află în ierbarul micologic al Laboratorului de fitopatologie al Facultății de științe naturale și în ierbarul micologic de la Institutul de cercetări agronomice al Academiei R.P.R.

НЕКОТОРЫЕ ВИДЫ МИКРОМИЦЕТОВ, НОВЫЕ ДЛЯ РУМЫНСКОЙ НАРОДНОЙ РЕСПУБЛИКИ

КРАТКОЕ СОДЕРЖАНИЕ

Описаны следующие, новые для микрофлоры PHP, виды грибов: Phyllosticta ambrosioidis Thüm., Phyllosticta decidua Ell. et Kell., Ascochyta valerianae A.S. Smith et Ramsb., Diplodia chrysanthemella Ikata, Septoria cardunculi Pass., Septoria lavandulae Desm. и Puccinia benedicti Sydow.

Указаны также некоторые лекарственные растения, являющиеся новыми хозяевами для уже известных в микрофлоре страны видов паразитных грибов.

ОБЪЯСНЕНИЕ РИСУНКОВ

Рис. 1. — Puccinia benedicti Sydow на Cnicus benedictus L.— *A*, уредоспоры; *B*, телеутоспоры.

QUELQUES MICROMYCÈTES RÉCEMMENT IDENTIFIÉS DANS LA R.P. ROUMAINE

RÉSUMÉ

L'auteur décrit quelques espèces de Champignons, nouvelles pour la mycoflore de la République Populaire Roumaine, telles que : *Phyllosticta ambrosioidis* Thüm., *Phyllosticta decidua* Ell. et Kell., *Ascochyta valerianae* A.S. Smith et Ramsb., *Diplodia chrysanthemella* Ikata, *Septoria cardunculi* Pass., *Septoria lavandulae* Desm. et *Puccinia benedicti* Sydow.

On mentionne de même quelques plantes médicinales, hôtes nouveaux d'espèces déjà connues dans la mycoflore du pays.

EXPLICATION DES FIGURES

Fig. 1. — *Puccinia benedicti* Sydow sur *Cnicus benedictus* L. ; *A*, urédospores ; *B*, téleutospores.